

FE D'ERRATES I ACTUALISACIONS

S'inclou a continuació un llistat en les errates i omissions detectades en la segona edició en paper de la *Nova Gramàtica de la Llengua Valenciana*, aixina com algunes actualisacions i aclariments.

Estes modificacions ya estan incloses en els archius de la gramàtica actualment descarregables en www.llenguavalenciana.com.¹

Pàg. 44

S'inclou el guionet que falta en la forma t'en-go-li-res, en l'apartat i)

- i) Les formes apostrofades com l'article *l'*, la preposició *d'* i els pronoms, formen sílaba en la vocal següent (*t'en-go-li-res*, *d'a-cí*, *l'ho-me-not*, *l'ar-rui-xó*) o anterior (*lli-be-ra'm*, *lla-va't*, *a-rre-ple-ga'n*, *a-mon-to-na'l*, *assen-te's*), en funció de la seua posició.

Pàg. 54

Se completa la definició del cas a) en una excepció:

La *e* en el diftonc *-ei-* se manté tancada: *lleï, rei, virrei, pleit...* **excepte en les terminacions en *-eic* i la seua flexió: *proteic, oleica...* a on és oberta.**

Pàg. 56

En l'apartat a), la paraula chefla no porta accent diacrític:

Excepte: *Josep, Pep* (pero no *Pepa*), *eixemple, chefla* (dialectalment *galta*), *Benimuslem*, que són obertes.

En la mateixa pàgina, la paraula trébol, inclosa en l'apartat e), deu estar en l'apartat a). En el mateix apartat e) s'inclouen com a excepcions les paraules hipèrbole i verp.

- a) Davant d'una consonant labial *m, p, b, f, v*: *rem, fem, llémena, membre, émbol, émfasis, temps, Salem, Jerusalem, polistémon, cep, época, gepa, pebre, trisépal, febra, ceba, trébol, teléfon, radioteléfon, sinalefa, senefa, befa, chefla* (ferramenta), *acéfal, bicéfal, ef o efe, éfeta, canéfora, éfor, chef, Nicéfor, Asuébar, Esteve, Parasceves, asséver, frévol, agrévol, benévol, malévol, rémora...*

¹ Data d'última revisió: 22 de maig de 2021.

- e) Davant de *r* seguida de labial *m, b, p, v, f*: *ferm, erm, herba, terme, serp, acerp, conserva, serf, esperma, asperm, eritroperm, hematerm, monosperm, estaferm, diatérman, intérpret, térbol, cervo...* (en unes poques excepcions, com *hipèrbole, verp*, que la fan oberta).

Pàg. 57

En l'apartat p), atenent a que solideu se tracta d'un cultisme que habitualment se pronuncia en e oberta, se retira de l'enumeració de paraules en e tancada.

També és tancada formant diftong en una *u* (eu) procedent d'una labial llatina *neula*<*něbŭla*, *breu*<*brěvis*, *beure*> *bĭbĕre*, *deure*<*debere*, *deute*<*dĕbĭtu*... o en uns atres casos com *deu* (deïtat), *feu* (feudal), *veu*, *creu*, *meu*, *teu*, *seu* (possessiu), *euro*, *neu*...

Pàg. 61

En l'apartat b), a on diu “-òpili” deu dir “-òpoli”:

... també és oberta la *o* tònica de les terminacions cultes *-òpodo*, *-òpolis*, *-òpoli* i la *o* tònica davant del grup consonàntic *-pt-*: *coleòpter*.

Pàg. 80

Per ser tramús una paraula que s'escriu en ss en el plural, se lleva del llistat de paraules en s, i s'inclou, en plural, en el llistat de les que porten ss, per a major claritat.

Igualment, s'elimina la variant “mostassa” del segon apartat, puix la forma normativisada sistemàticament és “mostaçà”, tal com s'indica en el tercer apartat:

- S'escriuen en *s*: *chimpanzé, dansa, matis, sabata, safrà, sagal, salpar, Saragossa, Sardenya, sarsuela, senefa, sentinela, séquia, sifra, simbomba, Sit* (personage històric, conquistador de València), *soc* (mercat àrap), *sòc* (calçat de fusta), *sòcul, sofre, sossobrar, sucre* i els seus derivats.
- S'escriuen en *ss*: *alcàsser, assucac, assussena, bossar* (vomitar), *carrossa, disfrassar, darassana, Eivissa, escaramussa, hissar, llapissera, massapà, massiç, mosso, pissarra, pòlissa, rossí, tassa, tossut, tramussos* i els seus derivats.
- S'escriuen en *c/ç*: *balança, bocina, calç, calça, canyiç, carniceria, caçola, Cento* (hipocorístic de *Vicent*), *choriç, ciprés/ciprer, emboç, emboçar, engatuçar, frontiça, Ignaci* (i el seu hipocorístic *Nàcio*), *llonganiça, maça* (arma), *massiç,*

mostaçà, novençà, pastiç, pasticeria, peça, pinça, postiç, puça, raça, reboçar, regalícia, roçar, terraça, verniç i els seus derivats.

Pàg. 82

*Se retira *granissos del llistat de l'apartat h), per ser graniços la forma normativisada sistemàticament segons el criteri general, i s'afigen compromissos, omissos com a formes normativisades d'acort en l'etimologia:*

h) En general, sol ser en *s* sonora el plural dels substantius masculins acabats en *-ís, -ús*: *pisos, països, autobusos, usos, abusos...* en l'excepció dels derivats del llatí *MISSU* (*decomissos, fideicomissos, insumissos, permissos, remissos, sumissos, compromissos, omissos*) i unes atres paraules com *cafissos, tapissos, suïssos, abscissos, albornussos, arcabussos, russos, tarussos, tramussos* i derivats.

Pàg. 85

S'aclarix la situació en la que *-g* té sò [tʃ].

El sò [tʃ], postalveolar africacat sort, està representat en llengua valenciana pels dígrafs *ch* i *-ig*, además de la grafia simple *-g* **en final de paraula quan vaja precedida d'una *i*, generalment tònica.**

Pàg. 89

*Se retira la forma yugular de l'enumeració d'exemples, per ser més recomanable la forma en *j*, jugular.*

En posició inicial de paraula, sempre davant de vocal: *yo, ya, yaya, yeyú, ¡ye!, yibutià, yuxtapondre, yanqui, yàmbic, yodo...*

Pàg. 109

S'afig el doblat bova / bòva:

bòva (planta en fulles llargues en la que es fan cistelles, estores...)

bova (curta d'enteniment)

Pàg. 111

S'afegir la forma *sòbre*, en accent gràfic obert (primera persona del singular del present d'indicatiu, primera i tercera persones del singular del present de subjuntiu del verb *sobrar*) junt a *sòbres*, front a *sobre* i *sobres*, en o tancada i no accentuada gràficament.

<i>sòbre</i> i <i>sòbres</i> (verb <i>sobrar</i> ; lo que sobra)	<i>sobre</i> i <i>sobres</i> (de carta)
--	---

Pàg. 116

En l'aparat d), entre les excepcions a l'ús de la dièresis s'afegir expressament el prefix *sobre-*, no mencionat en el llistat original, i es realisa un aclariment respecte a la flexió del verb *sobreeixir*:

- En la *i*, *u* darrere dels prefixos *a-*, *anti-*, *auto-*, *bi-*, *bio-*, *co-*, *contra-*, *extra-*, *foto-*, *gastro-*, *intra-*, *macro-*, *micro-*, *neo-*, *poli-*, *quasi-*, *radio-*, *re-*, *sobre-*, *ultra-*, etc.: *contraindicat*, *microincisió*, *reunió*. **Se manté no obstant la dièresis en la flexió del verb *sobreeixir*, en els casos en que desapareix la *e* inicial de la raïl: *sobreïxes*, *sobreïxqué*, *sobreïxquera*, etc.**

En la mateixa pàgina, s'afegir expressament el sufix *-isació*:

- En la *i*, *u* dels sufixos *-isme*, *-iste*, *-ista*, *-ible*, *-isació*, *-isar*, *-isant*, *-isat*, *-um* darrere de vocal: *egoisme*, *egoiste*, *arcaisant*, *européisat*, *increible*, *òmnium*, *tedium*.

Pàg. 202

Apartat 11.3.2.3, la *o* de *cófrens* és tancada:

cofre/cófrens

Pàg. 244

En la descripció de l'ús de la forma de l'article personal *Na*, a on diu "vocal", deu dir "consonant":

...*Na* davant de noms femenins escomençats per **consonant**...

Pàg. 357

S'aclarix en nota al peu l'ús de ne i lo / la / los / les en casos en que es fa referència a elements concrets o una mostra concreta de substància, en lloc d'a un conjunt general.

No obstant, s'ha de tindre en conte que, quan el pronom se referix als eixemplars concrets (o una mostra concreta de substància) del sintagma antecedent, en conte d'a una classe general sense referència específica, gastem les formes *lo, la, los, les*: *Ves a la botiga d'Ana perquè ella ven lletugues i, además, les ven molt fresques* (eixes lletugues de la botiga); *El seu gènere és molt roïn, per això ven poques lletugues i además les ha de vendre rebaixades* (eixes poques lletugues que ven).

Pàg. 406

S'aclarix la redacció respecte a les lletres finals dels infinitius i especialment a la terminació en -r, que correspon a casos de verps monosil·làbics.

Per a poder obtindre el radical del verp, al qual com a norma general se li afegiran els morfemes corresponents, s'ha de llevar a l'infinitiu la seua terminació pròpia (*-ar, -er, -re, -ir, i -r en el cas d'infinitius monosil·làbics*). La vocal de cada grup (*a* en el primer, *e* en el segon i *i* en el tercer) actua com a enllaç entre la raïl o radical i la desinència o acabament, que és la part que canvia segons la persona, número, temps, modo, etc. Eixa vocal rep el nom de vocal temàtica (eix.: *imprim-i-ré*) i nos ajuda a reconèixer a quin dels tres grups o conjugacions pertany el verp. Sol aparéixer a lo llarg de la flexió verbal, encara que no sempre està present. Els verps monosil·làbics (*dir, dur, fer, ser, etc.*) no tenen vocal temàtica, com tampoc no en tenen aquells atres del segon grup que acaben en *-re*.

Pàg. 409

Se dona igual validea en registres formals tant a les formes velarisades com a les no velarisades quan estes coexistixen en el pretèrit perfecte simple i en el pretèrit imperfecte de subjuntiu, com ara en el verp vendre:

En estos casos el criteri general a seguir és utilitzar les formes velarisades quan estes han fet desaparéixer a les no velarisades i, en els casos en que coexistixen les dos formes, **utilitzar-les indistintament en els registres formals i literaris.**

Pàg. 410, 438

Tant en el quadro de la pàg. 410 com en la nota al peu de la pàg. 438, se substituïx cerndre per cendre, per ser esta última la forma clàssica, etimològica i viva de l'infinitiu:

Excepte els verps *cedre* i *vendre*, que fan *cernut* i *venut*.

Pàg. 412 - 413

S'elimina el verp acollir del quadro de verps en conjugació incoativa i es trasllada al de verps de conjugació pura, en la pàgina 413. El verp corregir s'elimina també del quadro de verps en conjugació incoativa, mantenint-se en els de conjugació pura.

Pàg. 435

S'aclarix la redacció, substituint “verps acabats en –u” per “verps la raül dels quals acaba en –u”.

En verps *la raül dels quals acaba* en –u (*caure, còure...*) esta vocal cau per a formar el gerundi. En ocasions eixa –u– se substituïx per una –v–:

Pàg. 436

S'aclarix que la variant acabada en -int del gerundi de prendre apareix també en comprendre, deprendre i mamprendre.

El verp *prendre* presenta dos gerundis igualment acceptables: el regular *prenent* i l'irregular *prenint*, abdós clàssics i correctes, si be hui és més general *prenint*, per lo que es recomana el seu us. *Estes formes alternatives apareixen també en els verps comprendre, deprendre i mamprendre (comprenint, deprenint, mamprenint).*

Pàg. 449

Se matisa la qualificació de “incorrectes” a les formes incoatives dels verps derivats de sentir, de les quals ara s'indica únicament que són formes modernes i secundàries.

En el present, especialment en derivats de *sentir* com *dissentir, consentir, resentir...* *trobem modernament, junt a les formes pures dissent (o dissenc), consents, resenten...* les variants incoatives secundàries *dissentixc, consentixes, resentixen...* que presenten prou vitalitat. Lo mateix podem dir per a les variants incoatives del present de subjuntiu: *consentixques, resentixca*, etc.

Pàg. 473

Les formes corresponents a la segona i tercera persona del singular del present d'indicatiu del verb vindre són vens i ve, lo qual se corrig en el quadro de la conjugació.

Pàg. 536

Se complementa la redacció, donant-se com a opcional l'us de la preposició a en la construcció d'ací (a) + cantitat de temps:

*adverbials com la locució prepositiva dins de (tornarà dins de dos hores) o la construcció d'ací (a) + cantitat de temps: La pel·lícula escomençarà d'ací a dos hores. **D'ací no res seré pare.***

Pàg. 743

S'havia omés en la maquetació Andalusia i el seu gentilici corresponent:

Andalusia	andalús, -usa
------------------	----------------------